

РЕШЕНИЕ

№ 11790

гр. София, 12.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 12.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **764** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ във връзка с чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Настоящото административно дело е образувано е по жалбата на П. Б. М. чрез адв. Г. Н. против Заповед №18-11966 / 26.10.2023г. на НАЧАЛНИКА НА СГКК – София , с която е одобрено изменение на данни в кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлен имот с идентификатор 68134.1006.990 , състоящо се в отразяване на границите на поземлен имот с идентификатор 68134.1006.2543 в съответствие с границите на поземлен имот представляващ реална част от имот с планоснимачен № 322, отчуждена и попадаща в улична регулация на [улица], в участък о.т 22- о.т .26 по действащия регулационен план на м.“М. ливади – изток“ ,кв.10 , одобрен със Заповед №РД-50-1077/20.11.1995г. и Заповед № РД -09-2-26/10.02.2006г. въз основа на документ за собственост и съгласно проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на правоспособно лице по ЗКИР.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна, поради постановяването ѝ в противоречие с материалния закон и административно-производствените правила. Твърди, че ответникът не е провел всестранно и задълбочено изследване на фактите и обстоятелствата. Твърди , че с оспорената заповед се намаля площта на имота на жалбоподателя с 31 кв.м. и се

увеличава площта на общинския имот с 20 кв.м. т.е на практика се отчуждава посочената площ без да е проведено отчуждително производство. Счита, че оспорената заповед е издадена в нарушение на ЗКИР при наличие на спор за материално право. Този спор се явявал преюдициален, поради което ответникът е следвало да спре административното производство до решаването му по общия исков ред, а едва след това да се произнесе по заявлението. Моли заповедта да бъде отменена и се присъдят направените в процеса разноски. В защита на основателността на оспорването на акта са изложени съображения от ад. Г. Н. в писмени бележки от 25.06.2024г.

Ответникът – началник на СГКК – [населено място], редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание. Чрез процесуалния си представител излага писмено становище за неоснователност на подадената жалба. Посочва, че е налице непълнота и грешка в кадастралната карта, не съществува спор за материално право, защото жалбоподателят не е представил доказателства за проведено отчуждително производство или за приложен регулационен план, за да е придобил частта от имота, която попада в улица. Чрез одобряване на процесното изменение се постига целта на закона, а именно: да се приведе кадастралната карта в актуално състояние и имота да бъде в съответствие с правото на собственост на заявителя.

Заинтересованите страни са редовно призовани за насроченото открито съдебно заседание, не се явяват, не изпращат представител и не вземат становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релеванните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 144 АПК във връзка с чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Процесното изменение е изработено по заявление с рег.№ 01-167240 /22.03.2023г. от Столична община, район „Т.“, с което е поискано нанасяне на проектни поземлени имоти с идентификатори 68134.1006.2543 и 68134.1006.2544 в съответствие с границите на реална част от имот с пл.№ 322, отчуждена и попадаща в улична регулация на [улица], в участък от 22- от .26 по действащия регулационен план на м.“М. ливади – изток“ ,кв.10, одобрен със Заповед №РД-50-1077/20.11.1995г. и Заповед № РД -09-2-26/10.02.2006г.

На основание чл.26,ал.1 от АПК за започналото административно производство са уведомени всички собственици на имотите, засегнати от изменението и е дадена възможност за становище и ангажиране на доказателства по преписката. Жалбоподателят е получил уведомлението на 14.08.2023г. и не е подал възражение. Административният орган е приел искането за основателно и е издал оспорената заповед.

Със Заповед № 18-11966 от 16.10.2023 г. на началника на СГКК е одобрено

изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на основание чл.54, ал.1 и чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР, състоящо се в отразяване на границите на поземлен имот с идентификатор 68134.1006.2543 в съответствие с границите на поземлен имот представляващ реална част от имот е планоснимачен номер № 322, отчуждена и попадаща в улична регулация на [улица], в участъка о. т.22 - о.т.26а по действащия регулационен план на м. „М. ливади- изток“ кв.10а, одобрен със Заповед № РД-50-1077/20.11.1995 г. Протокол № 56/06.08.2003 г. Решение № 85 на СОС и Заповед РД-09-2-36/10.02.2006 г. въз основа на документ за собственост и съгласно проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на правоспособно лице по ЗКИР.

По този начин съсобствения на жалбоподателя П. Б. М. притежаващ 1/3 идеална част от недвижимия имот с нов идентификатор 68134.1006.2544 става с площ от 249 кв., а съгласно притежавания от него документ за собственост същият е с площ от 280 кв.м. Същият недвижим имот, преди влизане на кадастралната карта представлява УПИ II-322, попадащ в кв. 10а, по дворищно-регулационния план на София, одобрен със заповед РД-09-2-26 от 10.02.2006 г. С така издадената заповед, от съсобствения на жалбоподателя недвижим имот се отнемат в 31 кв. м. , а се увеличава площта на отчужденият имот с 20 кв.м.

Уведомление по чл. 61, ал. 1 АПК във връзка с чл. 54, ал. 4 ЗКИР, че е издадена цитираната по-горе заповед, е изпратено на с писмо, като е получена на 22.11.2023г. На 23.11.2023г. е депозирана жалбата срещу издадената заповед пред в СГКК София град с вх.№ 29- 229 .

Видно от приложените документи жалбоподателят е собственик притежаващ 1/3 идеална част от недвижимия имот с нов идентификатор 68134.1006.2544 .

Част от имот с пл. № 322 се отчуждава за булевард Т. К.. По акта на СО, тази част е с площ 850 кв.м. (изчислена от РП; вж. скицата на лист 68 в делото). За останалата част от имот с пл. № 322 е съставен н.а. № 110, т. II, рег. № 20387, д. 265/2014г. на нот. С. С. (л.54 в делото). Площта на имота по акта е 280 кв.м. За тази част от имот с пл. № 322 е отреден УПИ II-322, кв.10а по действащия РП. СО е актувала с АОС № 1498/09.11.2009г.отчуждената част от имот с пл. № 322 и в него е записала площ 850 кв.м. (лист 169-170), толкова колкото е отчуждила.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е насочена срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена от активно легитимирано лице - адресат на акта, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 54, ал. 6 ЗКИР във връзка с чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът е длъжен да извърши проверка за законосъобразност на акта, предмет на настоящото производство, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл. 146 АПК.

На първо място, Заповед №18-11966 / 26.10.2023г. на НАЧАЛНИКА НА СГКК – София е издадена от компетентен административен орган – началника на СГКК – [населено място] /чл. 54, ал. 4 ЗКИР/, в установената писмена форма /чл. 59, ал. 2 АПК/, при липсата на съществени процесуални нарушения, поради което не са налице основанията за прогласяване на нищожността ѝ по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за нейната отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2-3 АПК.

На второ място, производството по изменение на КККР е регламентирано от законодателя в гл. шеста „Поддържане в актуално състояние на КККР“ от ЗКИР и стартира по заявление от собственик, друго лице, когато това е предвидено в закон, или въз основа на служебно постъпила информация от ведомство или община. В чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР изрично е посочено, че „КККР се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. „Непълноти или грешки“, съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. Измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват от съответната службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота /чл. 51, ал. 2 ЗКИР/. За извършване на измененията в КК се изработва от правоспособно лице по кадастър проект в цифров и в графичен вид, в който новообразуваните имоти са индивидуализирани с граници и идентификатор /чл. 51, ал. 5 ЗКИР, нова – чл. 51, ал. 6 ЗКИР/. При допълване на непълноти или поправка на грешки в кадастралната карта проектът съдържа и данни от геодезически измервания /чл. 51, ал. 6 ЗКИР, нова – чл. 51, ал. 7 ЗКИР/. В случаите по чл. 52 от с.з. въз основа на проекта за изменение на КККР и след постъпване на данните от вписан акт по чл. 86, ал. 1 от ЗКИР /за новообразуваните парцели и извършеното вписване/ се издава скица-проект за недвижим имот, който не е отразен в кадастралната карта и кадастралните регистри. Сред тези случаи са: промяна на граница по взаимно съгласие на собствениците и съединяване на поземлени имоти на различни собственици /чл. 52, ал. 1, т. 3-4 ЗКИР/. Съгласно чл. 53а, ал. 1 ЗКИР „измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед в случаите по чл. 52 и 53, както и при изрично изброените хипотези, сред които т. 2 - разделяне, съединяване или промяна на граници или очертавания между съседни имоти, собственост на едно и също лице; т. 5, б. „а“ нанасяне на граници на поземлени имоти въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, одобрен по реда на чл. 16 от Закона за устройство на територията.

На трето място, процесният казус, се отнася за твърдени непълноти и грешки, които се допълват или поправят от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и

кадастралния регистър на недвижимите имоти /чл. 54, ал. 1 от ЗКИР/. При отстраняването им се издава заповед за одобряване на изменението от началника на съответната СГКК, придружена от скица-проект /чл. 54, ал. 4 от ЗКИР/.

Видно от заключението на изслушаната съдебно техническа експертиза с процесната заповед за изменение на КК се засяга само ПИ68134.1006.990. Той се разделя на две части . В скицата-проект той престава да съществува. Новосъздадените ПИ 68134.1006.2543 и 68134.1006.2544 са с площи съответно 870 кв.м. и 249 кв.м. Изчислени са по аналитичен начин от цифровите координати на върховете им. Това е по изискването на ЗКИР. Така отчуждената част от имот с пл. № 322, която представлява ПИ 68134.1006.9549 вече е с площ 870 кв.м., която е с 20 кв.м. по-голяма от отчуждената. Разликата е заради различните начини на изчисляване на площите на имотите към момента на отчуждаването и по КК. ПИ 68134.1006.2544 е с площ 249 кв.м.Изготвена е комбинирана скица и тя е приложение към експертизата. Действащият РП е одобрен с № РД-50- 1077/20.11.1995г. - основен и зап. № РД-09-2-26/10.02.2006г. Действащата КК е одобрена със зап. № РД-18-108/13.12.2016г. на ИД на АГКК. Площта на ПИ 68134.1006.9843 е 870 кв.м., а по документ за собственост (АОС №1498) е 850 кв.м. Т.е., има разминаване в площите. Според вещото лице , това се дължи на начините на определяне на площите във времето. КК няма отношение към прилагането на регулацията. КК само привежда в съответствие регулационни линии по РП с тези по КК. В АОС 1498/09.11.2009г. е записана площ 850 кв.м.

Съгласно разпоредбата на чл.54,ал.3 от ЗКИР не се смята за непълнота или грешка в кадастралната карта разликата в координатите на точка от граница, определена от кадастралната карта и чрез геодезически измервания, когато е по-малка от допустимата, определена с наредбата по чл. 31.

Няма спор, че с процесната заповед се засягат имуществените права на жалбоподателят.

В настоящия случай именно на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР се изменя кадастралната карта и кадастралните регистри. Съгласно §1, т.16 от ДР на ЗКИР "непълноти и грешки" са несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри.

Съгласно параграф 22 от ЗУТ подробният устройствен план се счита за приложен с изплащането на обезщетенията по отчуждителните производства. Тоест за процесния имот е влязъл в сила ПУП със заплащане на сумата по отчуждителната преписка за 850 кв.м. за което е съставен и акт за общинска собственост, като не е приложен за допълнителните 20 кв.м. по процесната заповед и не е влязъл в сила. Тоест, в настоящия момент не е приложен плана и следва заповедта на СГКК да се отмени, тъй като е налице спор за материално право. За да се одобри промяна в КККР следва да няма спор за материално право, какъвто съществува в настоящия случай.

В мотивите на Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016г. по т. дело № 8/2014г. на ОСГК на ВКС на РБ е прието следното: „одобрените по реда на ЗКИР кадастрални карти и кадастрални регистри имат декларативно действие. От тях не произтичат промени във вещноправния статут на имотите. За отразените данни за имотите в кадастралната карта законодателят е създал в чл. 2, ал. 5 ЗКИР оборима презумпция за вярност, но неправилното отразяване на правото на собственост не води до пораждање, изменение или погасяване на правото. Що се отнася до данните за носителите на вещни права, записани в кадастралния регистър, тази презумпция съществува доколкото следва да бъде зачетен легитимиращият ефект на акта за собственост. Отсъствието или наличието на запис или записи в кадастралния регистър не може да има доказателствено значение или легитимиращ ефект, по-големи от тези на актовете за собственост. /.../ Грешното заснемане в кадастралната карта на границите на един недвижим имот не води до промяна на правото на собственост върху грешно заснетата част от имота, защото кадастралната карта няма вещно-прехвърлително действие“.

„Обекти на кадастъра, съгласно чл. 23 ЗКИР са поземлените имоти, сградите и съоръженията и самостоятелните обекти в сгради или технически съоръжения. Данните за тези обекти се документират в кадастралната карта и кадастрални регистри съобразно съществуващото положение, като се отчитат материализирани на място граници и се заснемат съществуващи сгради и технически съоръжения, както и самостоятелни обекти в тях, съобразно техните очертания /арг. чл. 29 ЗКИР, чл. 38 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри/“ /Решение № 5416 от 28.04.2021г. по адм. дело № 11077/2020г., II-ро отд. на ВАС на РБ/.

Съгласно трайно установената съдебна практика, вкл. и Решение № 2539 от 10.03.2015г. по адм.дело № 126/2015г., II-ро отд. на ВАС на РБ, в проекта, представен от заявителя, следва да бъде указано „местоположението на границата, която е отразена погрешно или границите на имота, който не е отразен в КК и данните от предходен план или карта, в които границата /границите/ са отразени съобразно правото на собственост, доказателства за прилагане на дворищна регулация, съдебни решения, с които се възстановява правото на собственост по реда на реституционните закони, отчуждителни актове, нотариални актове и др.“.

В този случай при изричното възражение на жалбоподателя, собственик на засегнатия от изменението имот и представяне на противопоставими титули за собственост, цитираната разпоредба изисква постановяване на отказ за допускане на изменение на КККР. Нормата сочи, че изменението е допустимо едва след решаване на спора за материално право по общия исков ред. Основание да се одобри промяна на КККР би възникнало или с влизане в сила на съдебно решение по спор за материално право - чл. 53а, ал. 1 ЗКИР или при постигане на съгласие между заинтересованите страни.

Дори и да се приеме, че е налице непълнота или грешка, т.е. това фактическо установяване да предпоставя производство по чл. 54, ал. 1 във връзка с § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, когато се установи наличието на спор за материално право, първо се разрешава той /Решение № 12546 от 24.09.2019г. по адм. дел № 13361/2018 г., II-ро

отд. на ВАС на РБ/.

Ако в действителност е налице несъвпадение между съществуващите на място материализирани граници и тези, съобразно писмения документ за собственост, това несъответствие следва да бъде отстранено след решаване на спора за собственост върху частта от имота, заключена между съществуващата на място ограда и границата по действащия кадастрален и регулационен план /Решение № 3904 от 05.04.2016г. по адм. дело № 7426/2015г., II-ро отд. на ВАС на РБ/.

„Промяната в имотните граници на поземлените имоти, каквато е целта на поисканото изменение, и произтичащата от това промяна в данните за площта е свързано винаги с изменение на основни кадастрални данни, което може да се извърши само на основание чл. 51, ал. 1, т. 1 във връзка с т. 2 от ЗКИР и при спазване на правилата на чл. 54, ал. 2 от ЗКИР“ /Решение № 7965 от 28.05.2019г. по адм. дело № 13934/2018г., II-ро отд. ВАС/. Този спор не може да се разреши чрез представените по делото документи за собственост, тъй като проверката на източниците, удостоверяващи вещните права на жалбоподателя и заинтересованата страна, е извън компетентността на административния орган и на съда в това производство, тъй като спорът за права може да бъде решен само от общия съд /Решение № 3443 от 05.03.2020г. по адм. дело № 1232/2019г., II-ро отд. на ВАС/.

В цитираното решение на ВАС на РБ е посочено също, че „за да се приеме спорът за обективизиран, не е необходимо той да е предявен пред гражданския съд, а е достатъчно противоречието в твърденията на страните. При оспорването на заповедта пред административния съд то е несъмнено, а липсата на възражение против изменението на кадастъра в административното производство е без значение за този извод, след като не е постигнато съгласие между заинтересованите страни“. В конкретния случай подобно съгласие липсва между страните, нещо повече – в административното производство е депозирано и писмено възражение от Кмета на Столична община, район „Т.“, индиция за спор за материално право /Решение № 13728 от 04.11.2020г. по адм.дело № 13549/2019г., II-ро отд. на ВАС на РБ/. При това един от начините за изменение на КККР за процесния недвижим имот е разрешаване на спора по чл. 54, ал. 2 ЗКИР, при което и в изпълнение на влязло в сила съдебно решение целеното изменение ще се осъществи *ex lege*, без да е необходимо издаването на заповед от началника на СГКК- София /чл. 53а, т. 1 ЗКИР; Решение № 4112 от 13.04.2020г. по адм. дело № 1784/2019г., II-ро отд. на ВАС/.

„Спорът за материално право най-често се изразява в това, че реална част от един недвижим имот е заснета към съседен имот или цял имот не е заснет като самостоятелен, а е инкорпориран в съседен имот. /.../ При уважен иск за собственост на недвижим имот, в диспозитива на съдебния акт следва да се установи правото на собственост, а когато правният интерес за предявяване на иска произтича от допуснатата в кадастралната карта непълнота или грешка - да се посочи и в какво се състои същата. Съдебното решение, придружено от скица - проект, ще бъде основание за изменение на кадастралната карта от органите по кадастъра, както и за записване в кадастралния регистър на действителния собственик по реда на чл. 54, ал. 4 ЗКИР. Когато имотът се намира в урегулирана територия и имотните граници не съвпадат с регулационните, на изменение съгласно чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ ще подлежи и влезният в сила подробен устройствен план. /Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016г. по т.дело № 8/2014г., ОСГК на ВКС на РБ/. В този смисъл пред

жалбоподателката и заинтересованите страни стои възможността да разрешат спорът за материално право пред общия съд и едва след това би могло да претендира изменение на КККР за ПИ с идентификатори № 62216.2298.689, №62216.2298.688, №62216.2298.53 и №62216.2298.49 , находящи се в [населено място] , район „Б.“, Столична община №, съответно – това да доведе и до приемането на нов регулационен план по чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ.

По преписката не се съдържат данни в какво евентуално се състоят непълнотите и грешките, които съгласно § 1, т. 16 ДР на ЗКИР трябва да са несъответствия в границите и очертанятията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние и то към момента на одобряване на кадастралната карта. Поставянето на регулационните граници като граница на отразените в кадастралната карта имоти по регулационните такива по неприложена регулация не е грешка или непълнота, тъй като действителното състояние към момента на одобряване на кадастралната карта не е по регулационни граници“. Регулационните граници се поставят по кадастралните такива. Така вж. Решение № 13270 от 26.10.2020г. по адм. дело № 3754/2020г., II-ро отд. на ВАС на РБ.

Действителното състояние към момента на одобреното в КККР със Заповед № РД-18-108/ 13.12.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК, както и към настоящия момент не кореспондира с предложението от заявителя и приетата промяна, направена със скицата проект № 15-839362-04.08.2023 г. и издадената процесна заповед.

Границите предмет на кадастъра се установяват от плановете и картите по чл. 41, ал. 1, т.1 от ЗКИР - в случая ЗРКП от 1999 г., т.е. не е налице непълнота или грешка при отразяване на границата между нови имоти № 68134.1006.2543 и № 68134.1006.2544. От изслушаната и приета по делото експертиза вещото лице потвърди, че площта на проектния ПИ с идентификатор 68134.1006.2543 не отговаря по площ на приложения АОС. Тоест се добавят 20 кв.м., за които Столична община не разполага с документ за собственост. По делото е представена цялата отчуждителна преписка, от която се доказва, че отчуждения имот е с площ от 850 кв.м., а не с 870 кв.м.

От представената по делото скица-проект № 15-839362/ 04.08.2023 г. е видно, че със заличаването на поземлен имот с идентификатор 68134.1006.990 се засягат поземлени имоти нови обекти в КККР с идентификатори 68134.1006.2543 с начин на трайно ползване за второстепенна улица собственост на СО-район „Т.“, и 68134.1006.2544 с начин на трайно ползване - ниско застрояване - а собствен на П. Б. М., С. М., С. М., И. М., и Р. Д. като границите на имот 68134.1006.2544 от 280 стават 249 кв.м... Същото се потвърди и от изслушаната по делото експертиза, ПИ 68134.1006.990 престава да съществува, като същия се разделя на две и новосъздадените ПИ 68134.1006.2543 става с площ от 850 кв.м., вместо 850, а собствения на жалбоподателя имот 68134.1006.2544 с площ от 249 кв.м.

Засягането се изразява както в промяна на техните граници, така и промяна в тяхната площ, като преди промяната площта на ПИ с идентификатор 68134.1006.990 е 1119 кв. м, а след промяната за П. М. и останалите съсобственици имотът става от 280 на 249 кв.м. т. е. засяга се правото на собственост на П. М., Р. Д., С. М., И. М. и С. М.. За първия имот собствеността е засегната, като се увеличава, а за втория е засегната с намаляване от 31 кв. м. Засегнатият имот с процесната заповед ПИ с

идентификатори 68134.1006.990 съсобствен със СО-район „Т.“ представлява УПИ II-322. За ПИ с идентификатори 68134.1006.990 и УПИ II-322 е налице влязъл в сила подробен устройствен план-План за улична регулация, одобрен със Заповед № РД-09-2-26 от 10.02.2006 г. на Главния архитект на София, Протокол № 56/06.08.2003 г. и Потвърдена с Решение № 85 на Столичен общински съвет.

В заключение, началникът на СГКК – [населено място], незаконосъобразно е издал оспорената заповед, с която е одобрено изменение на КККР по отношение на ПИ 68134.1006.2543 и 68134.1006.2544. При осъществяване на предпоставките по ЗКИР и Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016г. и конкретно – разрешаване на спора за материално право, съществува възможност за ново инициране на производство по изменение на КККР от заинтересованите лица. /Решение № 4537 от 08.04.2021г. по адм. дело № 11726/2020 г., II-ро отд. на ВАС/.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 37 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на сумата от 2538 .00 /две хиляди петстотин тридесет и осем / лева - 10 лева държавна такса , 1028 лева възнаграждение на вещото лице , изготвило съдебно техническа експертиза и 1500 лева адвокатско възнаграждение за процесуално представителство.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 76-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на П. Б. М. от [населено място] №18-11966 / 26.10.2023г. на НАЧАЛНИКА НА СГКК – София.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър с адрес: [населено място],[жк], [улица] да заплати на П. Б. М. , ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 2538 .00 /две хиляди петстотин тридесет и осем / лева - на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в **14-дневен срок** от получаване на съобщението за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия:

